

kere Grad, end man formentlig gaar ud fra, det hidtil har været Tilfældet. Jeg skal dertil sige, at det er en Selvfølge, at de, der overtage Driften af Østersfiskeriet, maa iagttage al fornøden Forsigtighed i Henseende til det Materiel, der bydes Arbejderne. Men jeg føler mig ikke overbevist af de Udtalelser, der fremkom i Gaar, om, at der hidtil har været paaviselig Forsømmelse i saa Henseende — jeg benægter det ikke, men jeg føler mig ikke overbevist af de Udtalelser, der fremsattes i Gaar af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Saa vidt det staaer til Ministeriet, skal der blive taget Hensyn til dette Forhold. Men Arbejderne ere jo dog ogsaa nok i nogen Grad Herre over at bedømme det Materiel, der bliver dem overladt, og hvormed de skulle gøre deres Arbejde. Spørgsmaalet om Bopælsforholdene, og hvad dermed staaer i Klasse, synes jeg ogsaa nok, man i nogen Maade kan overlade til de Arbejdere, som gaa ind i Kontraktsforhold med dem, der faa Driften af Østersfiskeriet. Men for saavidt der fra Ministeriets Side i Forpagtningskontrakten med Rimelighed kan paabydes noget i saa Henseende — jeg skal tage det under Overvejelse —, da vil det ske.

Det ærede Medlem ønskede endvidere, at der skulde ske nogen Lempelse i de formentlig for haarde Bestemmelser, der ere i Kontrakterne mellem Østersforpagterne og Arbejderne. Jeg synes ogsaa her, at man i nogen Maade maa overlade til Arbejdsgiverne og Arbejderne selv, hvem der skal afgøre f. Eks., hvorvidt et Baadelavs Arbejdere ere Skyld i en vis Forseelse, eller et paaklaget Forhold slet ikke kan regnes dem til Last. Jeg tror ikke, man i Forpagtningskontrakterne kan søge Sikringsbestemmelser mod deslige Fejltagelser. Hvis Arbejderne føle sig brøstholdne ved den Afgørelse, Driftsherren træffer, ja, saa maa det blive en Domstolssag, skulde jeg tro. Men hvad der virkelig kan være at tage Hensyn til i det af det ærede Medlem fremførte, skal der til visse blive taget Hensyn til. Derefter er der Spørgsmaalet — det er et gammelt Spørgsmaal, et stereotyp Spørgsmaal, man kunde næsten lade Satsen staa i Trykkeriet fra Aar til Aar — om Ophævelse af Bomintraderne for Charlottenlund og Jægersborg Dyrehave. Her maa jeg sige, hvad der er sagt saa tidt fra denne Plads, at Staten er ikke alene om disse Bomintrader. Københavns Amt opretholder, som ogsaa det ærede Medlem i Gaar mindede os om, i stor

Udstrækning dette System. Der er derimod det at sige om de Bomme, her er Tale om — der er 3 —, at de findes paa et afgrænset Terrain, og de kunne jo ikke ganske sammenstilles med Amtsbommene. Jeg indrømmer gerne, at dette Systems Opretholdelse ikke er tidsvarende, og der kan godt være noget i den Tale, der gaar ud paa, at Staten her burde gaa i Spidsen og vise det gode Eksempel, ikke fordi Statens Bomme ere mest generende, men for det gode Eksempels Skyld. Men det kan hverken ske i Dag eller i Morgen, men kun efterhaanden, som Forpagtningskontrakterne udløbe. Jeg skal overveje, hvorvidt det vil være opportunt at gøre det. Det drejer sig om et direkte Indtægtstab paa 4,000 Kr. plus kommende Udgifter, idet det ikke kan undgaas, at der maa være noget Opsyn paa de forskellige Steder, hvor Bommene nu ere. Vi ville altsaa faa en Nedgang af 4,000 Kr. i Domæneindtægterne og en Forøgelse af Udgifterne.

Under Omtalen af Domænerens øvrige Indtægter og Udgifter, kom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ind paa Domænekirkernes Underskud. Det ærede Medlem var saa venlig at opgøre min Balance i det Forhold, idet han mente, at Indre Mission, ja, endogsaa højere Magter, vilde stille sig velvilligt overfor mig, for saa vidt som der for den Syndeskyld, Landbrugsministeren paadrager sig i Anledning af de Penge, Staten indvinder gennem en Bortforpagtning af Traktørsteder og Forlystelsesetablissementer paa vedkommende Konti, maaske kunde forventes Absolution ved de Udgifter, som den samme Landbrugsminister lader løbe paa i Form af Underskud af Domænekirkene. Jeg skal ikke drøfte denne Smagfuldhed videre med det ærede Medlem, men kun sige, at det ærede Medlem kunde være kommen lettere til Balancen, end han gjorde. Jeg erkender, at den for saa vidt var gunstig for mig, men han kunde alligevel være kommen noget lettere til den ved at sige, at den nuværende Landbrugsminister intet som helst Ansvar har hverken for Domænekirkernes Underskud eller for de Indtægter, der indkomme i Henhold til Forpagtningskontrakterne vedrørende Traktørstederne. Se, det havde været den allerlempeligste, den allersimpleste og den allerkorteste Maade at gøre min Balance op paa. Og det ærede Medlem kunde have illustreret Forholdet endnu stærkere ved at sige, at hvis disse Domæner den 24. Juli og 12. Oktober var blevne delte